

ODVJETNIK KRUNO PERONJA
Domovinskog rata 10/I, 21 000 Split
OIB:49304460335,
ŽR HR23 23400091 1604 9093 7
T: +38521484323, F:+38521484473
e-mail: kruno.peronja@odvjetnik-peronja.hr

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Trg Svetog Marka 4

10000 Zagreb

Podnositelj ustavne tužbe: Grad Split, oib: 78755598868, Obala Kneza Branimira 17, Split
zastupan po gradonačelniku Ivica Puljak, a ovaj po
punomoćniku Kruno Peronja, odvjetniku u Splitu, na adresi
Domovinskog rata 10

USTAVNA TUŽBA

protiv presude Visokog upravnog suda RH
Usoz -120/2022 od 27.03.2024

3x,punomoć, prilozi

Temeljem odredbe čl.62 Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN br. 99/99, 29/02 i 49/02-pročišćeni tekst) podnositelj podnosi predmetnu tužbu protiv presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Usoz – 120/2022 od 27.03.2024.g. zbog povrede ustavnih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 08/98,113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14 (u daljnjem tekstu: Ustav) i to prava na pravično suđenje iz čl.29.st.1 Ustava, prava na lokalnu i područnu (regionalnu samoupravu) iz čl.128. st. 1 Ustava, prava na samostalnost u obavljanju poslova iz djelokruga jedinice lokalne samouprave iz članka 130 Ustav, prava na vlastite prihode iz članka 131. st.1 Ustava, povrede iz čl.4 i čl. 129 a Ustava Republike Hrvatske, čl.6. toč.1. st.1 i čl.13. toč.1 Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda-pročišćeni tekst Međunarodni ugovori 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17 (u daljnjem tekstu: Konvencije), povrede odredaba Europske povelje o lokalnoj samoupravi proglašene zakonom o potvrđivanju europske povelje o lokalnoj samoupravi (NN 14/97) i to čl.4 st.1 i st.4, čl.8 st.3 i čl.9 st.1 i st.3.

I.

Presudom Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Usoz – 120/2022-8 od 27.ožujka 2024.godine presuđeno je:

- I) Ukida se članak 5, stavak 1, podstavak 5. Odluke o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Grada Splita br. 58/18, 01/19, 03/19 i 44/21) koji glasi:
„ – sportske objekte u vlasništvu Grada Splita.
Iznimno od navedenog, komunalna naknada se plaća za prostorije i zemljišta koja se daju u zakup, podzakup ili za privremeno korištenje, osim u slučaju sportskih i

drugih manifestacija koje su od interesa za Grad Split. Nadležno upravno tijelo Grada Splita izdaje potvrdu o tome koje manifestacije su od interesa za Grad Split, u ovisnosti u čiju nadležnost manifestacija spada; “.

- II) Ukida se članak 11. stavak 1. podstavak 4. Odluke o komunalnoj naknadi (službeni glasnik Grada Splita br. 58/18, 01/19, 03/19 i 44721) koji glasi:
„ – poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00“.

Grad Split kao podnositelj ustavne tužbe i jedinica lokalne samouprave ovlašten je i aktivno legitimiran podnijeti ustavnu tužbu protiv citirane presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VUS) br. Usoz – 120/2022 od 27.03.2024.g. jer se njome traži zaštita protiv neustavnih zahvata u ustavno pravo na lokalnu samoupravu (tzv. ustavna komunalna tužba). U ovom slučaju Grad Split kao jedinica lokalne samouprave ima svojstvo nositelja ustavnog prava koje je povrijeđeno, a ne obveznika njegove zaštite.

Komunalne djelatnosti, o čemu je riječ u konkretnom slučaju, a s obzirom da se radi o odluci o komunalnoj naknadi, spadaju u poslove iz lokalnog djelokruga (navedenom u čl.129a Ustava Republike Hrvatske) kojim se neposredno ostvaruju potrebe građana u jedinicama lokalne samouprave.

II.

Pravno shvaćanje da je u navedenim okolnostima jedinica lokalne samouprave ovlaštena podnijeti ustavnu tužbu, Ustavni sud je izrazio u nizi svojih odluka, primjerice u odluci broj: U-III-4846/2018 od 11.10.2018.g., kao i u odluci U – III-462/2010 od 10.09.2013 godine.

Gradsko vijeće Grada Splita donijelo je Odluku o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Grada Splita br. 58/18, 1/19, 3/19, 44/21(u daljnjem tekstu Odluka) na temelju odredbe čl.95. st.1 Zakona o komunalnom gospodarstvu NN 68/17 (u daljnjem tekstu: Zakon o komunalnom gospodarstvu) i čl.36 Statuta Grada Splita (Službeni glasnik Grada Splita br. 17/09, 11/10, 18/13, 39/13, 46/13 – pročišćeni tekst br. 11/18 kojom su utvrđeni uvjeti i mjerila za plaćanje komunalne naknade na području Grada Splita i to:

- naselja u kojima se naplaćuje komunalna naknada
- područja zona u gradu Splitu
- koeficijent zone za pojedine zone
- koeficijent namjene za nekretnine za koje se plaća komunalna naknada
- nekretnine važne za Grad koje su u potpunosti ili djelomično oslobađaju od plaćanja komunalne naknade te opći uvjeti i razlozi zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanje komunalne naknade.

Vezano za citiranu Odluku Grada o komunalnoj naknadi Sportski Grad TPN d.o.o. u stečaju podnio je Visokom Upravnom sudu RH zahtjev za ocjenu zakonitosti Općeg akta i to čl.5 st.1 i čl.11. st.1. citirane Odluke.

Odredba čl.5 integralno glasi:

III. Oslobađanje plaćanja komunalne naknade Članak 5.

1) Komunalna naknada ne plaća se za:

- prostore u kojima se obavlja djelatnost javnog predškolskog i osnovnog obrazovanja i kulturnu djelatnost, a čiji se obveznici financiraju iz gradskog proračuna u 100% iznosu,
- prostore koje koriste tijela i posebna tijela Grada Splita
- prostore koji služe vjerskim zajednicama za obavljanje njihove vjerske djelatnosti (crkve)

- prostore za koje je izdano rješenje o zabrani korištenja zbog ugroženosti korištenja
- sportske objekte u vlasništvu Grada Splita.

Iznimno od navedenog, komunalna naknada se plaća za prostorije i zemljišta koja se daju u zakup, podzakup ili privremeno korištenje, osim u slučaju sportskih i drugih manifestacija koja su od interesa za Grad Split. Nadležno upravno tijelo Grada Splita izdaje potvrdu o tome koje manifestacije su od interesa za Grad Split, u ovisnosti u čiju nadležnost manifestacija spada;

- prostore koje koriste vlasnici trgovačkog društva i obrtnici (do deset zaposlenih) koji prvi put osnivaju poslovni subjekt i to za prvu godinu poslovanja.

Odredba članka 11. integralno glasi:

"Članak 11.

- 1) koeficijent namjene za poslovni prostor i za građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti određuje se za:
 - poslovni prostor koji služi za proizvodnu djelatnost 1,30
 - poslovni prostor koji služi za djelatnost ukrcaja, iskrcaja, prekrcaja roba i skladištenje roba u morskim lukama otvorenim za međunarodni teretni promet 3,00
 - poslovni prostor u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu 1,71
 - poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00
- 2) Građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne i proizvodne djelatnosti iznosi 10% koeficijenta namjene koji je je određen za poslovni prostor
- 3) Za poslovni prostor i građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti, u slučaju kad se poslovna djelatnost ne obavlja više od šest mjeseci u kalendarskoj godini koeficijent namjene umanjuje se za 50 %, ali ne može biti manji od koeficijenta namjene za stambeni prostor odnosno neizgrađeno građevinsko zemljište."

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci br. Usoz – 120/2022 od 27.03.2024.g. ocijenio je osnovanim zahtjev podnositelja Sportski Grad TPN d.o.o., te je ukinuo odredbu čl.5 st.1 podstavak 5. i čl.11. st.1 podstavak 4 Odluke smatrajući utvrđenim da se osporenim odredbom čl.5 st.1 podstavak 5 Odluke oslobađa obveze sve sportske subjekte vlasništvo Grada Splita, a određuje da će se samo iznimno komunalna naknada naplatiti pa da je takvom odredbom Grad Split neopravdano umanjio prihod svog proračuna i ustanovio odredbom općeg akta samom sebi ustavnopravno zabranjeni monopolistički položaj na tržištu pri čemu da sukladno Zakonu nisu u Odluci određeni uvjeti i razlozi za potpuno i djelomično oslobođenje, radi čega je Visoki upravni sud Republike Hrvatske ocijenio da navedena odredba ima karakter zabranjenog nejednakog postupanja jer nije suglasna u cijelosti s odredbom čl.95 st.1 toč.6 Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 68/18, 110/18 i 32/20).

Također, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je smatrao utvrđenim da iznimno različito uređivanje iste vrste obveze (plaćanje komunalne naknade za korištenje/vlasništvo poslovnog prostora) bez preciziranja i razrađivanja specifičnih koeficijenata namjene za obavljanje neproizvodnih djelatnosti u poslovnom prostoru, ima za posljedicu neopravdano i neproporcionalno diskriminiranje poduzetnika koji obavljaju neproizvodnu djelatnost u odnosu na one koji obavljaju proizvodnu djelatnost te da stvara nerazmjerni financijski teret za poduzetnike koji se bave neproizvodnom djelatnošću.

Stoga Visoki upravni sud Republike Hrvatske zaključuje da su osporavanim člancima Odluke povrijeđene odredbe o zabrani diskriminacije iz čl.2 i čl.9 Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08 i 112/12) te da su iste nezakonite.

III.

Kako je već uvodno navedeno, Visoki upravni sud Republike Hrvatske pri donošenju osporavane presude postupio je arbitrarno i povrijedio je naznačena ustavna prava podnositelja ustavne tužbe kao i prava zajamčena odredbama Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Razlozi izneseni u pobijanoj presudi ukazuju na arbitrarno postupanje kojim je povrijeđeno temeljno ustavno pravo iz čl.29 Ustava RH kojim je svakome zajamčeno pravo na neovisni i nepristrani sud i pravično suđenje.

Osim toga, podnositelju ustavne tužbe su povrijeđena i druga prava zajamčena Ustavom RH i to prava na lokalnu i područnu (regionalnu samoupravu) iz čl.128. st. 1 Ustava, prava na samostalnost u obavljanju poslova iz djelokruga jedinice lokalne samouprave iz članka 130 Ustav, prava na vlastite prihode iz članka 131. st.1 Ustava, povrede iz čl.4 i čl. 129 a Ustava Republike Hrvatske, čl.6. toč.1. st.1 i čl.13. toč.1 Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, povrede odredaba Europske povelje o lokalnoj samoupravi proglašene zakonom o potvrđivanju Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Donoseći Odluku Grad Split kao jedinica lokalne samouprave u cijelosti je, dosljedno i pravilno primjenio mjerodavne odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu temeljem kojih je odluka donesena, koje su bile na snazi u vrijeme njezinog donošenja, kao i odredbe kojima je propisana ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da se odlukom o komunalnoj naknadi određuju opći uvjeti i razlozi zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima odobrava potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanja komunalne naknade, kao i što je koeficijent namjene određen na način kako to i propisuju mjerodavne zakonske odredbe ovisno o vrsti nekretnine i djelatnosti koja se obavlja.

U skladu s prethodno navedenim, Odlukom o komunalnoj naknadi u članku 11. propisani su koeficijenti namjene za poslovne prostore (u okviru zakonskih granica određenih Zakonom o komunalnom gospodarstvu):

- poslovni prostor koji služi za proizvodnu djelatnost 1,30
- poslovni prostor koji služi za djelatnost ukrcaja (...) u morskim lukama 3,00
- poslovni prostor u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu 1,71
- poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00 – odredba ukinuta Presudom VUS-a**

Ocjena Visokog upravnog suda Republike Hrvatske o navodnoj neutemeljenosti odredbi čl.5 st.1. podstavak 5 i čl.11 st.1 podstavak 4 Odluke na odredbama čl.95.st.1 toč.6 Zakona o komunalnom gospodarstvu, nema uporište u sadržaju osporavanih odredaba Odluke niti u navedenim zakonskim odredbama. Suprotno arbitrarnom zaključku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da spomenuta zakonska odredba ne dopušta oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa na način kako je to određeno čl.5 st.1 podstavka 5 Odluke suglasna je u cjelini sa zakonskom odredbom, jer nije suprotna cilju i sadržaju zakonske odredbe.

Nejasna je i netočna ocjena Visokog upravnog suda Republike Hrvatske iznesena u osporavanoj presudi da bi se u konkretnom slučaju radilo o nedopuštenom normiranju oslobađanja od plaćanja javnog davanja generalno koje nije dopušteno.

U ovom slučaju, osporavanim odredbama čl.5 st.1 podstavak 5 Odluke propisano je precizno i određeno (a ne generalno) u kojim slučajevima se plaća komunalna naknada , a u kojim situacijama vrijedi iznimka kada se komunalna naknada ne plaća.

Stoga, sama stipulacija odredbe predmetnog općeg akta (redoslijed o tome što je pravilo, a što iznimka) sama za sebe ne može imati utjecaja na zakonitost te odredbe i na njezinu suglasnost zakonskoj odredbi.

Svako drugačije tumačenje bilo bi protivno zakonu i Ustavu te bi predstavljalo pretjerani formalizam.

Dakle, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je pri donošenju osporavane presude u navedenom dijelu neiznošenjem valjane argumentacije i obrazloženja presude za svoju odluku i pravni stav postupio arbitrarno i na štetu podnositelja ustavne tužbe.

Sasvim je nejasno iz kojih je razloga Visoki upravni sud RH smatrao da bi osporavanim odredbama bile povrijeđene odredbe čl.2 i čl.9 Zakona o suzbijanju diskriminacije jer u tome nije u presudi sadržano valjano obrazloženje. Jednako tako, podnositelj ustavne tužbe Grad Split kao jedinica lokalne samouprave utemeljio je Odluku u dijelu čl.11 st.1 podstavak 4 u cijelosti na odredbama čl. 92 Zakona o komunalnom gospodarstvu propisujući koeficijente namjene temeljem kojih se vrši obračun naknade plaćanja obveznika komunalne naknade.

Potpuno je pogrešna ocjena Visokog upravnog suda da bi na taj način bio povrijeđen članak 49. Ustava Republike Hrvatske sukladno kojem poduzetnička i tržišna sloboda predstavljaju temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske, kao i pozivanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske na odredbe čl.51 Ustava prema kojoj je svatko dužan sudjelovati u podmirenju javnih troškova u skladu sa svojim gospodarskim mogućnostima.

U konkretnom slučaju autonomno je pravo Grada Splita u odnosu na Sportski Grad TPN d.o.o. u stečaju odrediti koeficijent namjene jer Spaladium arenu kojom upravlja i koja je u vlasništvu Sportski Grad TPN d.o.o. u stečaju, budući da Spaladium arena nije sportski objekt niti je vlasništvo Grada Splita te po svojoj namjeni i djelatnosti ne može biti smatrana bilo kojom drugom djelatnošću koja bi se u donesenoj Odluci posebno diferencirala, a uvažavajući ukupnost okolnosti predmetnog slučaja i specifičnosti poslovnog prostora osim, kako je to i normirano u Odluci (ostale djelatnosti).

Poslovi iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i način njihova financiranja definirani su člancima 129.a i 131. Ustava Republike Hrvatske.¹ Izričitom odredbom članka 129.a stavka 1. Ustava, komunalne djelatnosti određene su kao poslovi iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana. Ti poslovi uređuju se zakonom, a radi njihova obavljanja jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pravo na vlastite prihode kojima slobodno raspolaze (članak 131. stavak 1. Ustava).

Komunalni doprinos i komunalna naknada novčana su javna davanja i prihodi proračuna jedinica lokalne samouprave koji se koriste za određenu namjenu, odnosno za financiranje građenja i održavanja infrastrukture, dok je građenje i održavanje komunalne infrastrukture obveza upravo jedinica lokalne samouprave. Komunalni doprinos je jednokratno novčano javno davanje koje se plaća za korištenje komunalne infrastrukture prilikom građenja ili ozakonjenja građevine i obveza je vlasnika zemljišta na kojem se gradi građevina ili se nalazi ozakonjena građevina odnosno investitora ako je na njega pisanim ugovorom prenesena obveza plaćanja komunalnog doprinosa. Komunalna naknada je novčano javno davanje koje se plaća za održavanje komunalne infrastrukture i obveza je

¹ Ustav Republike Hrvatske, Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14 (dalje: Ustav).

vlasnika, odnosno korisnika nekretnine iz članka 92. stavka 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu (dalje: ZKG).

Imajući u vidu da je ZKG-om (članci 76. stavak 2. i 91. stavak 2.) propisano da su ova novčana davanja prihod jedinica lokalne samouprave, predstavnička su tijela jedinica lokalne samouprave ovlaštena odlučivati o komunalnim naknadama i komunalnim doprinosima, što i proizlazi iz članka 131. Ustava.

Iz članaka 78. i 95. ZKG-a razvidno je da su pitanja uređenja komunalnog doprinosa i komunalne naknade stavljena u normativnu nadležnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, dok su komunalni doprinos i komunalna naknada isključivo prihod proračuna jedinice lokalne samouprave. Jedinice lokalne samouprave zakonom su neposredno ovlaštene uređivati mogućnost potpunog i djelomičnog oslobađanja od dužnosti plaćanja komunalnog doprinosa i naknade, i to tako da mogu samostalno propisivati opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima pojedincima daje pravo na podnošenje zahtjeva za oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa i komunalne naknade (članci 78. i 95. ZKG-a).

Ustavni sud u svojoj dosadašnjoj praksi smatra da je riječ o ustavnom pravu koje jamči jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave pravo na vlastite prihode kojima slobodno raspolažu u obavljanju poslova iz svojeg djelokruga - što podrazumijeva pravo na autonomno odlučivanje o svim aspektima tih prihoda, uključujući i o eventualnom oslobađanju obveznika od plaćanja komunalne naknade.

Komunalna naknada kao prihod proračuna jedinice lokalne samouprave namijenjena je za financiranje obavljanja u ZKG-u taksativno navedenih komunalnih djelatnosti i za financiranje građenja objekata i uređaja komunalne infrastrukture. Prema stavu Ustavnog suda Republike Hrvatske predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno je svojom odlukom utvrditi za koje nekretnine će se plaćati komunalna naknada, kao i eventualno u odnosu na koje nekretnine će se utvrditi djelomično ili u potpunosti oslobođenje od plaćanja komunalne naknade, i to tako da mogu samostalno propisivati opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima pojedincima daje pravo na podnošenje zahtjeva za oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa i komunalne naknade, kao i utvrditi koeficijent namjene za poslovni prostor i za građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti. U prilog navedenom ide i izričita odredba članka 129a. Ustava koji između ostalog propisuje kako komunalne djelatnosti spadaju u poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana u jedinicama lokalne samouprave.

Dakle, pravna priroda komunalne naknade je odlučno određena činjenicom da se njezinim prikupljanjem u proračunu pojedine lokalne samouprave osigurava ostvarenje člankom 131. stavkom 1. Ustava zajamčenog prava jedinice lokalne samouprave na vlastite prihode i na slobodno raspolaganje tim prihodima, kao i činjenicom da komunalna naknada predstavlja financijski uvjet obavljanja komunalnih djelatnosti iz djelokruga pojedine lokalne samouprave, a sukladno članku 129a. Ustava, te je ujedno i jedan od prihodovnih temelja građana na lokalnu samopravu zajamčenog člankom 128. stavak 1. Ustava.

Podnositelj ustavne tužbe opetovano apostrofira kako komunalna naknada predstavlja isključivo namjenski prihod jedinica lokalne uprave i samouprave, a sredstva prikupljena kao komunalna naknada mogu se koristiti isključivo u namjene propisane člankom 22. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Iz prakse Ustavnog suda Republike Hrvatske proizlazi kako donošenje odluke o komunalnoj naknadi za jedinice lokalne samouprave ulazi u doseg prava na samopravu zajamčenog navedenim člankom 128. stavak 1. Ustava RH. Tako Ustavni sud Republike

Hrvatske u točki 13. al. 5 Odluke U-III-4846/2015 od 18. listopada 2018.² kojom je usvojena ustavna tužba u odnosu na komunalnu naknadu navodi sljedeće:

Pri tome Ustavni sud napominje kako sukladno članku 20. stavku 1. alinejama 6. i 7. ZoKG-a:36/95-36/15 njezinu pravnu prirodu određuje i isključiva nadležnost predstavničkog tijela pojedine jedinice lokalne samouprave da svojom odlukom oslobodi u potpunosti ili djelomično pojedine nekretnine od obveze plaćanja komunalne naknade, odnosno utvrdi opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti potpuno ili djelomično oslobađanje od obveze plaćanja komunalne naknade.

IV

Sva navedena prava koja su zaštićena ranije navedenim odredbama osujećena su proizvoljnim i arbitrarnim tumačenjem iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske br. Uoz – 120/2022 od 27.03.2024.g. zbog čega se opravdano u okviru važećih građanskopravnih propisa postavlja pitanje povrede ustavnih načela i zajamčenih prava u skladu s zahtjevima vladavine prava i zahtjevima koje su pred države potpisnice postavili Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda odnosno Ustav Republike Hrvatske.

U postupku pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, a koji je prethodio podnošenju ove ustavne tužbe, pravo na pravično suđenje izostalo je jer je izostalo ostvarenje odnosno pravilna primjena zakonskih odredbi koje se tiču baš svake od gore spomenutih pretpostavki kojima se uz ostalo ostvaruje ustavno pravo na pravično suđenje.

U konkretnom slučaju propisivanjem jedinstvenog koeficijenta namjene za sve korisnike poslovnih prostora koji obavljaju proizvodne djelatnosti, odnosno tri različita koeficijenta namjene za neproizvodne (»ostale«) djelatnosti, predstavničko tijelo Grada Splita nije povrijedilo odredbe Zakona o suzbijanju diskriminacije, što bi osporenu odredbu članka 11. stavka 1. podstavka 4. činilo nezakonitom. Upravo suprotno, predstavničko tijelo Grada Splita je postupilo na način kako to propisuje ZKG.

Pojam jednakosti na način kako ga tumači Visoki upravni sud u pobijenoj presudi je u neposrednoj suprotnosti s odredbama temeljnog načela slobode. U tržišnim uvjetima poslovanja jedinicama lokalne samouprave zakonodavac je (u Zakonu o komunalnom gospodarstvu) dao ovlast da u određenom propisanom rasponu (kojeg je odredio isti zakon) stimulira određene djelatnosti koje nisu profitabilne (u konkretnom slučaju proizvodne djelatnosti), a od općeg su interesa na način da je odredio mogućnost, ovlast jedinici lokalne samouprave da stimulira tu djelatnost nižim koeficijentom namjene komunalne naknade, a određene djelatnosti koje su tržišno aktualne i ostvaruju veći profit većim koeficijentom namjene (u konkretnom slučaju diferencirane tri različite skupine uslužnih djelatnosti).

Upravo se na prethodno opisani način ostvaruje ustavno načelo jednakosti, jer se stvaraju podjednaki uvjeti za ravnopravnu tržišnu utakmicu. Takav cilj i svrhu ima Zakon o komunalnoj djelatnosti koji je odredio raspone u kojim okvirima se Grad Split u Odluci i kretao.

Primjera radi, slična je situacija i u primjeni Zakona o PDV kojim načelno za sve subjekte, porezne obveznike, PDV iznosi 25 %, ali zakonodavac je shvaćajući različitu poziciju na tržištu i okolnosti djelovanja, oslobodio pojedine porezne obveznike plaćanja

² Vidi odluke o usvajanju ustavne tužbe gdje su podnositelji bile jedinice lokalne samouprave: U-III-3137/2014 od 28. studenoga 2017., U-III-3807/2015 od 11. listopada 2018. i U-III-4845/2015 od 11. listopada 2018.

PDV-a (npr. najam stanova, bankovne kamate i sl., ...), odnosno odredio je poreznu stopu od 5% (kruh, mlijeko, lijekovi...), odnosno 13% (usluge smještaja, šećer, ulje, masti...). Dakle, svi plaćaju 25% osim tri kategorije koje plaćaju 0%, 5% i 13%.

Sličnu je kategorizaciju kao i u slučaju s PDV-om napravilo i Gradsko vijeće Grada Splita usvajajući Odluku o komunalnoj djelatnosti po kojoj se: 1. komunalna naknada po koeficijentu 1,30 odnosi na poslovni prostor koji služi za proizvodnu djelatnost (ukupno 192 prostora); 2. komunalna naknada po koeficijentu 1,71 odnosi na poslovni prostor-apartmane koji služe za cjelogodišnju uslužnu djelatnost (ukupno 1.193 prostora); 3. komunalna naknada po koeficijentu 3,0 odnosi na poslovni prostor koji služi za lučku uslugu (ukupno 2 prostora) i 4. komunalna naknada po koeficijentu 9,0 odnosi na sve ostale, prethodno nespomenute, poslovne prostore koji služi za ostale uslužne djelatnosti (ukupno 6.391 prostor).

Za ukupno 7.778 poslovnih prostora u Splitu njihovi vlasnici plaćaju komunalnu naknadu: u 2,46% slučajeva (192 prostora) se obavlja proizvodna djelatnost, a u 97,54% slučajeva (7.586 prostora) se obavlja neproizvodna (uslužna djelatnost). Koeficijent namjene za poslovne prostore koji služe za ostale uslužne djelatnosti (6.391 prostor, koeficijent 9,0) odnosi se na 84,25% svih poslovnih prostora, što ilustrira i dokazuje da se ne radi ni o kakvoj diskriminaciji, već upravo suprotno.

Ukoliko bi se prihvatilo tumačenje koeficijenta namjene kao što je Visoki upravni sud utvrdio, citira se: „... koeficijent namjene ... iz članka 11. stavak 1. podstavak 4. Odluke određen je unutar granice propisanog raspona“ (iz ZKG-a). „Unatoč tome, ovaj sud cijeni da tako visok koeficijent...“, onda bi se čitav sustav porezne politike i komunalne politike u RH urušio, što je nezamislivo i izvan svakog racionalnog objašnjenja, jer je smisao porezne politike i lokalne komunalne politike u ostvarenju cilja jednakosti, da onaj tko ostvaruje veći profit mora snositi i veće terete.

V.

Iz prethodno navedenih razloga, donošenjem osporavane presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske i ukidanjem odredaba iz čl.5 st.1 podstavak 5 i čl.11. st.1 podstavak 4 Odluke povrijeđena su ustavna i konvencijska prava podnositelja ustavne tužbe, radi čega se predlaže usvojiti ustavnu tužbu i ukinuti osporavanu odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske br. Usoz – 120/2022 od 27. ožujka 2024. godine.

Privitak: - punomoć

- odluka Visokog upravnog suda RH Usoz- 120/2022 od 27.03.2024.g.
- zahtjev za ocjenu zakonitosti Općeg akta od strane društva Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju
- Odluka o komunalnoj naknadi Grada Splita br. 58/18, 1/19, 3/19, 44/21
- Odluka o proglašenju zakona o potvrđivanju europske povelje o lokalnoj samoupravi
- odluka Ustavnog suda RH, U-III-3137/2014 od 28.11.2017.g.
- odluka Ustavnog suda RH, U-III-3807/2015 od 11.10.2018.g.
- pregled odluke Ustavnog suda U-III-4846/2015 od 18. listopada 2018.g.

podnositelj ustavne tužbe po punomoćniku

U Splitu, 27. svibnja 2024. godine

Croatian Post Inc. / Republika Hrvatska
ADVANCE of receipt/of delivery/of payment
POVRATNICA — Obavijest o prijmu/uručenju/isplati
P-21/CN 07

On postal service
Poštanska služba

Stamp of the office returning the advice
Ostak žiga poštanskog ureda
koji vraća obavijest

Address of the item
Primalac pošiljke
USTAVNI SUD RH
Trg Sv. Marka 4, 10000 Zagreb

Date
Datum
27.03.2024

Return to
Vratiti

Nature of the item/Vrsta pošiljke
☐ Registered
Preporučena
☐ Postal parcel
Poštanski paket
☐ Insured letter
Vrijednosnica
N° of item
Br. pošiljke
AR RG 51 536 529 2 HR
Amount
Iznos
Moneyorder
Uputnica
Amount
Iznos

Meets on a destination/Ispunjava se na odredištu
The item mentioned above has been duly
Gore navedena pošiljka
☐ delivered
uručena je
☐ paid
isplaćena je
Signature
Potpis
29-05-2024
USTAVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB, Trg Svetog Marka 4

To be filled in by the sender
Ispunjava pošiljatelj

Name
Ime i prezime ili naziv tvrtke
Street and N°
Ulica i br.
Locality and country
Mjesto i država
ODVJETNIK
KRUNO PERONJA
Domovinskog rata 10
SPLIT

SKE

Ozn. za narudžbu: 6/2021
Hrvatska pošta

Podnositelj ustavne tužbe: Grad Split, oib: 78755598868, Obala Kneza Branimira 17, Split
zastupan po gradonačelniku Ivica Puljak, a ovaj po
punomoćniku Kruno Peronja, odvjetniku u Splitu, na adresi
Domovinskog rata 10

USTAVNA TUŽBA

protiv presude Visokog upravnog suda RH
Usoz -120/2022 od 27.03.2024

3x,punomoć, prilozi

Temeljem odredbe čl.62 Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN br. 99/99, 29/02 i 49/02-pročišćeni tekst) podnositelj podnosi predmetnu tužbu protiv presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Usoz – 120/2022 od 27.03.2024.g. zbog povrede ustavnih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14 (u daljnjem tekstu: Ustav) i to prava na pravično suđenje iz čl.29.st.1 Ustava, prava na lokalnu i područnu (regionalnu samoupravu) iz čl.128. st. 1 Ustava, prava na samostalnost u obavljanju poslova iz djelokruga jedinice lokalne samouprave iz članka 130 Ustav, prava na vlastite prihode iz članka 131. st.1 Ustava, povrede iz čl.4 i čl. 129 a Ustava Republike Hrvatske, čl.6. toč.1. st.1 i čl.13. toč.1 Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda-pročišćeni tekst Međunarodni ugovori 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17 (u daljnjem tekstu: Konvencije), povrede odredaba Europske povelje o lokalnoj samoupravi proglašene zakonom o potvrđivanju europske povelje o lokalnoj samoupravi (NN 14/97) i to čl.4 st.1 i st.4, čl.8 st.3 i čl.9 st.1 i st.3.

I.

Presudom Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Usoz – 120/2022-8 od 27.ožujka 2024.godine presuđeno je:

- I) Ukida se članak 5, stavak 1, podstavak 5. Odluke o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Grada Splita br. 58/18, 01/19, 03/19 i 44/21) koji glasi:
„ – sportske objekte u vlasništvu Grada Splita.
Iznimno od navedenog, komunalna naknada se plaća za prostorije i zemljišta koja se daju u zakup, podzakup ili za privremeno korištenje, osim u slučaju sportskih i